

STEM

Succes in
zaken

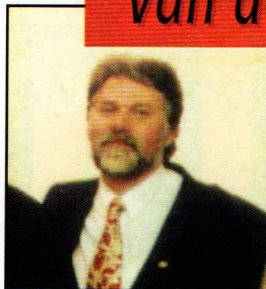

STEM

Inhoud

Voorwaarts	2
Waar komen we vandaan?	3
<i>Guennadi Zidenko, Nikolaev, Oekraïne</i>	
Hoe kan een zakenman glimlachen?	4
<i>Benjamin Toledo, Comayaguela, Honduras</i>	
Stem bestellen	8
Contactadressen	9
Terugkeer van een verloren zoon	9
<i>Kenneth John Eden, Somerset, Engeland</i>	
De zingende pottenbakker	10
<i>Gerard Lyons, Dumfriesshire, Schotland</i>	
Belangrijk	13
Beter dan goud	14
<i>Joe DeLoach, Houston, Texas</i>	
Aangeraaft door kracht	17
<i>Joe Buchanan, Alabama</i>	
Russisch roulette	18
<i>Kim Goh, Totley, Engeland</i>	
Wie zijn wij?	19

Van de redactie

*U*rs Käsermann

Voorwaarts

De Wereldconventie dit jaar was een van de beste die we ooit gehad hebben, althans volgens mij. Toen we daar als Europese leiders bijeen kwamen, zagen we een werkelijk prachtige eenheid onder elkaar. Ik geloof dat we binnenkort zullen zien hoe God op een nieuwe manier in de Fellowship gaat werken.

De volgende internationale conventie zal in februari op de Filippijnen plaatsvinden. De president van de Filippijnen heeft toegezegd dat hij de openingsbijeenkomst zal bijwonen. Deze conventie zal een bijzondere tijd zijn voor de Filippijnen en diverse andere landen in de regio, waar we opzienbarendere dingen zullen zien gebeuren door leken.

De FGBMFI is actief in meer dan 150 landen. Mensen zoeken oplossingen voor ingewikkelde problemen en weten vaak niet waar ze die moeten vinden. Maar er is hoop. Wanneer gewone mensen van verschillende etnische achtergronden over de hele wereld schouder aan schouder gaan staan, is de uitwerking verbazingwekkend. Dat is waar onze visie op neerkomt. Wij vormen een netwerk van dergelijke mensen die in het bedrijfs- en zakenleven werkzaam zijn, en ieder van ons heeft een eenvoudig antwoord gevonden op de vele uitdagingen die het leven op ons af doet komen.

Urs Käsermann
Nationaal Voorzitter
FGBMFI Zwitserland

Waar komen wij vandaan?

Guennadi Zidenko, Nikolaev, Oekraïne

Mijn ouders waren respectievelijk journalist en leraar, en ze geloofden in de idealen van het communisme en trachtten mij in dat atheïstische systeem op te voeden. Uiteindelijk werd in communist. Ik studeerde aan de Radiotechnische Hogeschool af als natuurkundig en elektrotechnisch ingenieur. Na een tijdje werd ik bevorderd tot hoofd van het centrale laboratorium van de scheepswerf waar ik een baan had gekregen. We bouwden vliegtuigschepen voor de Sovjetmarine en we deden onderzoek. Een paar fundamentele vragen over de oorsprong van de wereld bleven me voortdurend bezig houden. De atheïstische wetenschap gaf me onduidelijke antwoorden. Ze leken aan te geven dat er geen bron of oorzaak was. Dat betekende, althans voor mij, dat de wereld niets meer was dan een „theater van absurditeit” en dat ik een van de acteurs daarin was.

Maar op een bepaald moment leek het of God me persoonlijk vroeg: „Wil je in dat gekkenhuis blijven leven?” „Nee,” riep ik uit, hoewel het leek of de enigen die antwoorden hadden, in de psychiatrische inrichtingen zaten opgesloten. Daarop hoorde ik: „Roep tot Mij en Ik zal u antwoorden en u grote, ondoorgrondelijke dingen verkondigen, waarvan gij niet weet” (Jeremia 33:3). Ik was hier zo door overweldigd, dat ik het uitriep tot Jezus en Hem vroeg om de leiding in mijn leven over te nemen.

Dat was in mei 1991, toen een Amerikaan naar onze stad kwam en in het stadion preekte. In augustus van datzelfde

jaar kwamen Ralph en Betty Thomas uit de Verenigde Staten; zij werden mijn beste christelijke vrienden. Sindsdien heeft één gedachte mij beziggehouden: „Wat jammer dat ik zoveel tijd heb verloren zonder God.” Het atheïsme is net een vrucht die ervan buiten rijp en sappig uitziet, maar als je erin bijt, blijkt hij rot en alleen geschikt voor de vuilnisbak.

Toen ik uit de Communistische Partij stapte en besloot om mijn geloof in Jezus Christus niet onder stoelen of banken te steken, stelden mijn chefs voor dat ik ook mijn baan zou opzeggen. Nu heb ik met veel mensen contact en kan ik het Goede Nieuws van de Bijbel met hen delen. Niet dat ik nooit meer problemen tegenkom, maar mijn problemen zijn nu de problemen van de Heer geworden en Hij zorgt ervoor. Ik ben niet bang voor de toekomst, en zelfs niet voor de dood. Ik kan moeilijk adequaat onder woorden brengen hoezeer God mijn leven veranderd heeft en wat Hij voor mij betekent.

Hoe kan een zakenman glimlachen?

Benjamin Toledo, Comayaguela, Honduras

Een hersenbloeding maakte de toestand voor mijn zuster hopeloos. Toen men ons zei dat ze in Honduras niet de apparatuur hadden om haar te helpen, vlogen we haar naar een van de beste ziekenhuizen in Houston (Texas). Toen ze mijn vader vroegen om te tekenen dat zij niet aansprakelijk zouden worden gesteld als zij zou overlijden, klonk dat verzoek drin-

gend. Mijn enige gedachte was: „Waar is geld nog goed voor als het beste wat je ervoor krijgen kunt niet helpt als het erop aan komt?“

De operatie verliep prima, maar ze zeiden dat het een tijd zou duren voordat zou men zou weten of de hersenen beschadigd waren. Ze was op dat moment nog maar 23 jaar oud. Als zakenman besloot ik dat ik in Texas verder niets kon doen en ging weer terug naar mijn zaken. De rijstooft was al begonnen en mijn concurrenten zouden het oogstaandeel van mijn bedrijf overnemen. Toen ik thuiskwam, nodigde een zakenman – een van de grootste rijstellers in Honduras – me uit voor een gesprek.

Hij vertelde me dat hij bij een groep zakenlui hoorde die regelmatig spraken over wat God in hun leven had gedaan. Hoewel ik niet echt belangstelling voor die groep had, wilde ik zaken met hem doen. Zodoende ging ik met hem mee, maar het sprak me niet echt aan. Eigenlijk luisterde ik amper naar wat er gezegd werd. Ik was er gewoon niet met mijn gedachten bij. Het enige waar ik aan dacht was hoe ik een goede deal kon maken met mijn gastheer. Ik had maar voor één ding tijd in het leven, en dat was geld maken.

Wat we ook deden, door verschillende oorzaken – het beleid van onze regering, de devaluatie van onze valuta, etc. – leed elke zaak verlies. Ik stond om vijf uur 's morgens op, ging naar kantoor, werkte zeven dagen per week en probeerde wanhopig om een oplossing voor de problemen te vinden.

Zakelijke belemmeringen overwinnen

Het was in 1990, toen een verandering in het overheidsbeleid de nationale economie had aangetast en veel bedrijven waren opgehouden of binnen enkele jaren failliet gingen. Dat kwam door de stijgende rente, de devaluatie van onze valuta, gebrek aan liquiditeit, of door veranderingen in de fiscale structuur van import- en exportproducten.

Onze bedrijven zijn actief op de koffie- en graanmarkt. In die tijd hadden we grote voorraden maïs en bonen. Maar bij de toenmalige lage prijzen zou verkoop enorme verliezen opleveren. De koffiemarkt werd bemoeilijkt door valutaspeculaties, en in de rijst, die destijds de enige winstgevende sector was, waren we bijna door onze voorraden heen, en voor onmiddellijke import waren er veel obstakels.

Maar één zakenman bleef me lastig vallen. Hij leek zich geen zorgen te maken over zijn economische problemen en vroeg me mee te gaan naar een lunch met andere zakenlui waar ze erover spraken hoe Jezus het antwoord was...

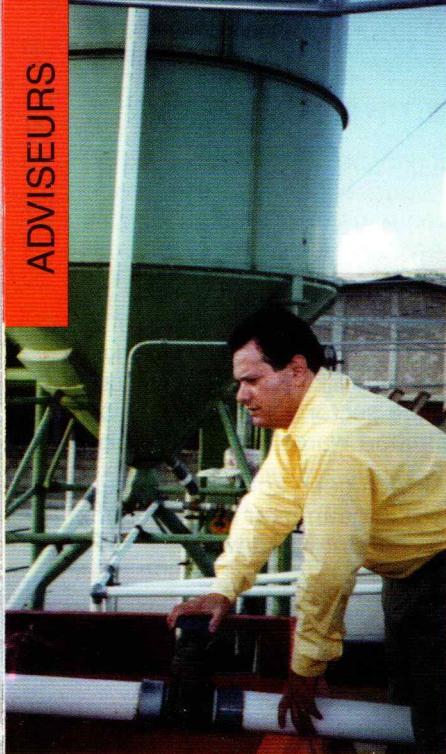

Die zakenman bleef me lastig vallen met uitnodigingen voor zijn bijeenkomsten. Tenslotte vroeg ik mijn secretaresse om hem niet meer met mij door te verbinden. Ik wilde niet meer met hem spreken. Maar toen ik hoorde dat hij een klant had voor zijn voorraad bonen, had ik geen keus meer. Ik ergerde me eraan dat hij altijd zo blij was. Hoe kan iemand lachen in zulke moeilijke tijden? Hij zei altijd:

„Maak je geen zorgen. God zorgt voor ons.” Van binnen dacht ik: „Wat is er toch met die vent aan de hand? Hoe kan hij zo blij zijn?”

Hij kreeg inderdaad die klant voor zijn bonen en verkocht ze met winst. Wij moesten met verlies verkopen. De eerstvolgende keer dat hij me voor zo'n bijeenkomst uitnodigde, ging ik mee. Hij had een vrede, ondanks de moeilijke omstan-

digheden. Je kon het zelfs aan zijn ogen en zijn glimlach zien. Ik daarentegen lag 's nachts in bed en hoopte almaar dat het nog geen ochtend was en ik de problemen weer onder ogen moest zien.

Het leek wel of de wereld om me heen uit elkaar viel. De zaak die we met zoveel moeite hadden opgebouwd, was voor mijn vader niet belangrijk meer – hij kon alleen nog maar aan mijn zuster denken. Met al het geld ter wereld zou ze haar armen en benen niet meer kunnen bewegen. Zij was verlamd. Ze maakte zich zorgen of ze wel zou kunnen trouwen en kinderen krijgen. Dit alles overdenkend begon ze aan haar toekomst te twijfelen.

Juist toen bezocht ik weer zo'n bijeenkomst van de FGBMFI. Er

werd gesproken over de kracht van Jezus om mensenlevens te veranderen. Dergelijke uitspraken pasten niet in mijn rationele denkpatroon. Ik was iemand die de dingen met zijn eigen ogen wilde zien. Eén spreker zei nog: „Ik vertel gewoon wat ik heb meegemaakt. U hoeft mij niet te geloven, maar u hebt ook niets te verliezen als u me wel gelooft. Probeer u Jezus eens, nodig Hem uit in uw leven. Geloof niet omdat ik het zeg, maar probeer het gewoon uit.” Wel, ik had al van alles geprobeerd; waarom dit niet ook eens?

Aan het einde van de bijeenkomst vroegen ze iedereen die gebed wilde, om naar voren te komen. Iets binnen in mij drong erop aan dat ik ook zou gaan. Eerlijk gezegd wilde ik helemaal niet, maar uiteindelijk ging ik toch en vroeg hen om voor mijn gezin te bidden. Vervolgens bad ik zelf: „Lieve God, ik wil graag één nacht goed slapen.” Tot mijn verbazing sliep ik de volgende dag tot 9 uur 's morgens. Ik kwam te laat op mijn werk. Voor het eerst in jaren had ik goed geslapen.

Even later realiseerde ik me dat het echte probleem verdwenen was, namelijk niet-aflattende stress. Dat had zo'n positieve invloed op mijn leven dat ik die zakenliedenbijeenkomsten regelmatig ging bijwonen. Op één zo'n bijeenkomst hadden ze het over de Heilige Geest, die je zou leiden en je zou helpen beslissingen te nemen. „Dat is voor mij,” dacht ik. Zakelijke adviseurs, vrienden, bankiers en zelfs hooggeplaatste vrienden hadden me niet kunnen helpen. Het paste wel niet in mijn rationele denkpatroon, maar wat had ik te verliezen?

Allereerst vroeg ik: „Lieve God, helpt U me alstublieft met onze koffietransacties.” Binnen drie weken kwamen er mensen die ons bedrijf voor een heel jaar wilden huren. Dat leverde inkomsten op voor andere investeringen. Toen ik de Heilige Geest vroeg om leiding, zei er iets binnenin mij dat we uit de maïs en de bonen moesten stappen. Dat was al 40 jaar lang een traditionele familie-activiteit. Dat leek me dan ook geen goed advies, maar ik was ervan overtuigd dat we de Heilige Geest een kans moesten geven. Dus nam ik samen met andere familieleden de beslissing deze afdelingen te sluiten. Dat bleek een goede beslissing geweest te zijn, en

anderen die in de maïs en bonen actief bleven, hebben de daaropvolgende jaren veel geld verloren.

Sindsdien ben ik gaan begrijpen dat de Heilige Geest je bij elke beslissing kan leiden. Zo is bijvoorbeeld de koffiemarkt erg wispelturig. Ik verkoop of koop nooit koffie zonder er eerst voor te bidden. Als mensen me bellen met aanbiedingen, zeg ik ze dat ik over vijf minuten zal terugbellen. Dan bid ik: „Heilige Geest, wat moet ik doen?” Binnenin mij is er altijd iets dat zegt of ik moet kopen of verkopen. In 1996 verkochten we tegen de hoogste prijzen. Een paar dagen later zakten de prijzen in elkaar. We zouden een enorm verlies geleden hebben in plaats van een goede winst te maken.

Hetzelfde gebeurde op zoveel terreinen. We hebben bepaalde activiteiten weer

opgenomen die nu geld opbrengen in plaats van verlies maken. Ik ben niet meer zoveel tijd kwijt aan werken en me zorgen maken als vroeger. Nu luister ik eenvoudig naar de stem van God en we verdienen tien keer zo veel als vroeger. Elke transactie blijkt een goede te zijn, en ik heb meer vrije tijd over voor mijn gezin.

Ik heb nu ook tijd om voor FGBMFI-chapters in verschillende landen te werken. Destijds vroeg ik me af hoe die zakenman tijd kon vinden om me uit te nodigen voor die FGBMFI-bijeenkomsten. Maar nu heb ik ook tijd om anderen te vertellen hoe Jezus hun leven kan veranderen. We praten niet over religieuze opvattingen, maar we hebben het over wat we zelf hebben ervaren en gezien. God heeft ons leven prettiger en waardevoller gemaakt.

Een pijnloze bevalling

Toen onze eerste baby geboren werd, hebben mensen ervoor gebeden dat mijn vrouw zonder pijn bevallen zou. Op de dag dat ze bevallen zou, gingen we naar het ziekenhuis. De weeën waren al begonnen, maar de arts zei dat we ons niet hoefden te haasten. Het was de eerste baby en het kon nog wel een uur of zes duren. Maar na haar onderzocht te hebben, zei hij: „Snel, breng deze vrouw naar de verloskamer, de baby komt zo.” Even later beviel mijn vrouw zonder pijn.

Voor ons tweede kind hadden we op een of ander manier niet laten bidden, en die keer ging het heel anders. Ze had zes uur lang zware weeën. Toen de artsen de baby meenamen, scheen er iets niet in orde te zijn. Het was drie jaar nadat ik mijn leven aan Jezus had gegeven. Het was moeilijk om God niet ter verantwoording te roepen. Maar toen ik onze dochter zag, riep ik: „Heer, wie ben ik om u ter verantwoording te roepen? Helpt U me alstublieft om voor dit meisje te zorgen.” Toen de artsen het mijn vrouw vertelden, wilde ze de baby onmiddellijk zien. Haar reactie was: „Kind, we houden van je. Je zusje wacht buiten op je, en we houden heel veel van je.” Vierentwintig uur later overleed ons dochttertje.

Misschien vraagt u zich af: „Hoe kun je God nu nog vertrouwen?” Welnu, laat ik het zó zeggen, er zullen in het leven altijd problemen zijn, maar je kunt beter God erbij hebben dan er alleen voor staan. Dat is het verschil. Ik heb veel wonderen gezien – genezingen, veranderde levens, herstelde relaties, oplossingen van zakelijke problemen, en nog veel meer. God heeft een dynamisch verschil in mijn leven gemaakt. Hij heeft het 180° omgekeerd! En alsof dat nog niet genoeg was, gaf hij ons anderhalve maand geleden nog een cadeau – onze derde dochter, Isabel.

Zakelijke besprekingen waren vroeger altijd erg gestresst doordat iedereen met problemen zat. Nu is het anders als we bij elkaar komen. „Waarom glimlach je?“ vragen ze me soms. Dat komt omdat ik op God kan vertrouwen. Hij helpt me altijd om de juiste beslissingen te nemen. Dat geldt ook voor mijn privé- en gezinsleven.

Mijn zuster kreeg revalidatie. Ze is nu getrouwd en heeft twee dochters. Mijn ouders wilden haar graag met een gezin zien, en voor hen is dit een groot wonder. Mijn vader heeft gezien hoe God mijn leven veranderd heeft en heeft zijn leven nu ook aan Jezus gegeven. Ook mijn moeder en mijn broers hebben Jezus persoonlijk leren kennen. Jezus is zonder enige twijfel het antwoord op elk aspect van ons leven.

De schilder

Toen een plaatselijke schilder aan het werk was in de woning van een van onze leden in Florida, maakten ze een praatje en de man liet blijken dat het blad *Stem* een grote rol heeft gespeeld in zijn leven. Toen hij in Mexico in de gevangenis zat wegens het smokkelen van drugs, was hij ten einde raad en zag hij het niet meer zitten. Hij vond een exemplaar van *Stem* en daardoor gaf hij zijn leven aan Jezus Christus. Daarna is zijn leven drastisch ten goede veranderd.

Om STEM te bestellen

Als u *STEM* wenst te ontvangen voor uzelf of om aan anderen weg te geven, dan kunt u het tijdschrift bij uw afdeling bestellen. Indien u geen lid van de FGBMFI bent, schrijf dan a.u.b. naar een van deze adressen:

VOOR NEDERLAND:

Administratie FGBMFI Nederland
Jan de JONG, Rubensstraat 22,
3351 JV Papendrecht,
Tel. 078-6152725
Prijs per jaar: f 14,50.

VOOR BELGIE:

FGBMFI STEM
Postbus 49
B-3000 Leuven-3
Tel. 016-207944
Prijs per jaar: BF 270

FGBMFI HEEFT EEN CHAPTER BIJ U IN DE BUURT

We zitten momenteel in meer dan 150 landen ter wereld.

Nederland

Nat. voorzitter: I. van der Zee, tel. 035-6023222 • **Secretariaat:** H. Hahn, Braak 48, 5501 DK Veldhoven; tel. 040-2300161, fax 040-2300163; e-mail: hhahn@worldaccess.nl • **Admin. en distrib.:** J. de Jong, Rubensstraat 22, 3351 JV Papendrecht; tel. 078-6152725; bankrekening: Postbank 187344, t.n.v. FGBMFI Nederland, Papendrecht • **Internet:** <http://www.worldaccess.nl/~hhahn/fgbnl/fgbnl00.htm>

Alkmaar: C. van Engelenhoven, tel. 0229-215573 • **Almelo:** L. Kerklaan, tel. 0548-614675 • **Amersfoort, Amsterdam:** L. Hoksbergen, tel. 070-5116070 • **Deltachapter (Zeeland), Drechtstreek:** zie Rotterdam • **Eindhoven:** H. van Dingstee, tel. 0499-472521 • **Groningen:** J. Roffel, tel. 0594-212747 • **Den Haag:** J. van Bijsterveld, tel. 070-3253184 • **Naaldwijk:** J. Westra, tel. 0174-416643 • **Roermond:** Th. Bovend'Eerd, tel. 0475-486621 • **Rotterdam:** J. Hoogendoorn, tel. 0172-217527 • **Zoetermeer:** H. Dijkshoorn, tel. 015-3697399 • **Overige plaatsen:** I. van der Zee, tel. 035-6023222

België

Nat. voorzitter: Raoul Richez • **Secretariaat:** Koen Van Neste, Ieperstraat 38, B-8830 Hooglede; tel. 051-241435 • **Admin. en distrib.:** Postbus 49, B-3000 Leuven-3; tel. 016-207944, fax 016-207931

Brussel (Europ. afd., F): Paul Huybrechts, tel. 02-7347647 • **Brussel (F):** H. Mutshipayi, tel. 02-6877041 • **Brussel (E):** Carl Walker, tel. 02-3804954 • **Charleroi (F):** Richard Van Waesberghe, tel. 02-6332147 • **Izegem (N):** Rik Van Neste, tel. 051-306983 • **Kortrijk (N):** Frans Van de Kerckhove, tel. 056-220020 • **Liège (F):** François Deschamps, tel. 087-338743 • **Limburg (N):** Johnny Frederix, tel. 011-649061 • **Mons (F):** Michel Dupriez, tel. 067-333600 • **Mouscron (F):** Jacob Kalemba, tel. 056-840325 • **Namur (F):** Luc Lannoye, tel. 084-315547 • **Saint-Vith (D):** Arno Bourgraff, tel. 00352 808128 • **Torhout (N):** Rad De Puydt, tel. 051-72.62.37

(N = Nederlandstalig, F = Franstalig, D = Duitstalig, E = Engelstalig)

Andere landen

Inlichtingen: FGBMFI Europa, Postbus 49, B-3000 Leuven 3, België; tel. (0032)(0)16-207944, fax: (0032)(0)16-207931 e-mail: 100444.1300@compuserve.com • **Internet:** <http://members.aol.com/fgbmfi/info.htm> • International Office, PO Box 19714, Irvine, CA 92623, (714)260-0700.

Terugkeer van een verloren zoon

Kenneth John Eden, Somerset, Engeland

Alle kennis over God die ik had, had ik van de godsdienstlessen op school. Op een dag verdedigde ik het bijbelse standpunt met betrekking tot schepping en evolutie. Een boek dat een vriend me geleend had, leek definitief te bewijzen dat we van de primaten afstammen. Geheel in de war riep ik uit tot God: „Als u werkelijk bestaat, toont U dat dan alstublieft” Op dat moment gebeurde er niets. Maar enkele nachten later zat ik in het donker in mijn kamer toen er een dunne lichtstraal de kamer binnenkwam. De straal kwam naar mij toe en nam de vorm van een kruis aan. Ik werd vervuld van een gevoel van vreugde – ik wist dat Jezus mij persoonlijk aan het tonen was dat Hij bestond.

Helaas begreep ik de oude bijbelvertaling niet die ik had. Een paar jaar later leerde ik een jong stel kennen dat me uitlegde wat het betekende om je leven aan God over te geven en Hem vergeving te

vragen voor je verleden. Dat deed ik, en ik zal nooit het gevoel van reinheid en vreugde vergeten dat mijn hart vervulde.

In de loop der jaren verloor ik helaas mijn christelijke geloof en raakte ik betrokken bij occultisme. Hoewel het boeiend was, liet het me achter met een dood gevoel van binnen. Toen besloot ik een carrière in de muziek op te zetten en verhuisde daarom naar Londen. Het leven was goed en ik had een supersalaris en alle bijbehorende luxe. Maar mijn leegte bleef. Ik negeerde Jezus nog steeds! Pas enkele jaren later, toen ik van carrière veranderd en verhuisd was, keerde ik terug tot het antwoord. Een kennis nam me mee naar een diner van de FGBMFI. Door de overtuigingskracht van de Heilige Geest realiseerde ik me hoe ver ik van God was afgeweken. Die avond gaf ik onder tranen mijn leven opnieuw aan Jezus en deed ik afstand van alle betrokkenheid bij het occultisme. De leegte in mijn leven was onmiddellijk verdwenen! ●

De zingende pottenbakker

Gerard Lyons, Dumfriesshire, Schotland

Toen ik die ochtend wakker werd, realiseerde ik me ineens dat van alle mensen die ik ken of ooit gekend heb, diegenen die christen zijn, zonder twijfel de gelukkigste mensen ter wereld zijn. Dat was iets waar ik heel mijn leven al naar op zoek was. In het kader van die zoektocht heb ik in Oxford en Rome voor katholiek priester gestudeerd, maar een week voor-

dat ik me voor mijn hele leven aan het priesterschap zou binden, haakte ik af. Terug in Schotland liet ik me inschrijven bij de *Glasgow School of Art*. In 1965 studeerde ik af. Tijdens mijn kunstenaarsstudie heb ik ook nog met een beurs aan de *Royal Scottish Academy of Music* gestudeerd, en later heb ik nog in de *Scottish Opera* gezongen. Ik deed destijds veel ervaring op in diverse baantjes. In de loop der tijd merkte ik dat ik, ondanks een ogenschijnlijk succesvol leven, nog steeds geen echt geluk had gevonden. Ik had alle voor de hand liggende manieren geprobeerd – als geestelijke, als zanger, in de show-business, etc. – maar ik kon het antwoord op de levensvragen niet vinden.

Toen ik uiteindelijk naar Los Angeles moest voor een zangoptreden, gaf een vriend me een boek mee met de titel *De gelukkigste mensen ter wereld*. Mijn vriend had me verteld dat ik, als ik in Californië zou komen, de schrijver van dat boek zou ontmoeten. Mijn gastheer, Jim Binnie, zag dat boek liggen en ontdekte dat de schrijver maar een kilometer verderop woonde van waar we logeerden. Toen hij me erheen bracht, hoorde ik van een God die om ons gaf.

Later, toen in weer terug was in Schotland, was ik aan het werk aan een schilderopdracht buiten, toen een plaatselijke glazenwasser langs kwam om me de weg te wijzen naar een huis daar in de buurt. Toen ik zijn FGBMFI-speldje zag, was ik verbaasd. In dat boek ging het ook over de FGBMFI. Meestal was ik niet zo opmerkzaam; ik was vaak in mijn eigen

HET BLAD „STEM”

Onlangs ging ik met de trein van 7.10 uur naar Londen, en een van onze leden reisde mee. „Hoeveel *Stemmen* heb je bij je,” vroeg ik. Hij keek een beetje ongemakkelijk en antwoordde: „Geen enkele. Ik moet er een paar bij me stoppen.” Dus gaf ik hem er drie van mijn voorraad van twaalf, net genoeg voor een dagje Londen. Ik deed er ook uitnodigingen bij voor onze chapterbijeenkomsten.

We hadden een prima reis. Een blond meisje van een jaar of twintig, dat Purdey heette, had een gereserveerde plaats naast mij. Ik waarschuwde haar dat ze twee halve garen naast zich had zitten, want we waren christenen. Na deze dappere belijdenis was de hemel uitgedaagd! Een dame die tegenover me zat, keek op en zei: „Ik ook.” En een oudere dame aan de andere kant van het gangpad zei: „Ik ook!” Vervolgens kwam de conducteur, David Ward, en zei: „Ik ben er ook een!” Vijf christenen, door God bij elkaar gebracht om aan Purdey het evangelie te bevestigen. Nee, ze viel niet meteen ter plaatse op haar knieën, maar ze hoorde het getuigenis hoe goed God was geweest voor twee zondaars. Ze ging weg met een *Stem* en een uitnodiging voor een dinerbijeenkomst, net als de dame tegenover me en de conducteur.

De bedoeling van dit verhaal is u te herinneren aan het belang van de *Stem*-bediening. We zijn allemaal geroepen als zaaiers in het koninkrijk. Ik geloof echt niet dat het voldoende is om een paar *Stemmen* mee te nemen van een FGBMFI-bijeenkomst. God heeft ons allemaal opgeroepen om geen gelegenheid te missen om het evangelie te verspreiden. Anders worden we maar al te gemakkelijk lauw. Ik zou willen dat elk lid ten minste vijftig *Stemmen* bestelt. Dan hoeft u er elke maand maar vijftientwintig weg te geven. U kunt ze vast wel ergens plaatsen (in het ziekenhuis, in de wachtkamer van de dokter, etc.), of ze persoonlijk uitdelen. Neem een stap en doe het. U zult zich nog verbazen hoe God anderen kan bereiken door u.

VISIE

Prioriteiten

Wat is uw roeping? Toen Jezus twaalf jaar oud was, verbaasde Hij de mensen reeds met Zijn begrip van de dingen van Zijn hemelse Vader (*Lukas 2:42-50*). Toen Zijn ouders hem terechtwezen, vroeg Hij: „Wist u niet dat ik me met de zaken van Mijn Vader moest bezighouden?”

Jezus zei: „Mijn schapen horen Mijn stem, en Ik ken hen, en zij volgen Mij.” (*Joh. 10:27*). Waarom klagen we dan zo vaak dat het zo moeilijk is om te weten wat we moeten doen?

Misschien vanwege een van onze grootste vijanden: onduidelijke prioriteiten. Betekent dat dat we ons alleen maar met geestelijke zaken bezig moeten houden? Nee, maar als we niet voldoende tijd alleen met Jezus doorbrengen, verliezen we ons doel uit het oog.

Jezus zei in *Matth. 11:29-30* dat we ons juk op ons moeten nemen. Het is interessant dat het beeld dat Hij hier kiest, een „juk” is – dat is een ding dat gemaakt is voor twee ossen, niet slechts voor één. Hoe vaak gaan we niet gebukt onder zware lasten, alsof we het gewicht van de hele wereld op onze schouders voelen! Toch zegt Jezus dat Zijn „juk” zacht is en de last die Hij ons geeft licht. Vaak zijn wij als een os die in zijn eentje een juk torst, en we begrijpen niet waarom onze last zo ondraaglijk zwaar is.

Als een boer het land gaat bewerken, haalt hij eerst de stenen weg. Zo werkt God ook – eerst haalt Hij de obstakels weg en dan zendt Hij ons op Zijn „veld” om het land te ploegen.

Het is niet ongebruikelijk dat we, net als de Israëlieten, voor een brede, niet over te steken Jordaan staan (*Jozua 3:15-17*). We zijn dan meestal druk bezig om vloten te maken. Maar God heeft een ander antwoord. Toen de priesters op het water stapten, sneed God de rivier af en miljoenen mensen deden het onmogelijke en liepen over het droge naar de overkant. Dat kan Hij voor ons ook doen.

Toen kregen ze te horen dat ze zeven maal om de muren van Jericho heen moesten lopen en op de trompetten moesten blazen (*Jozua 6*). Dat was beslist geen gewone manier van oorlogvoeren. Niettemin was het Gods manier om de obstakels, namelijk de stadsmuren, uit de weg te ruimen. Toen konden Jozua en zijn mannen Jericho volledig innemen, omdat hij samen met God het juk droeg.

Wat zou er gebeurd zijn als Jozua in actie was gekomen met de woorden: „Ik ken mijn roeping”, en de stad gewoon had aangevallen? Misschien zou hij wel gewonnen hebben, maar tegen welke prijs?

Zijn wij er nu op uit om Jericho op ons eigen houtje aan te vallen? Of zouden we in onze tenten blijven

zitten en beweren dat de stad niet in te nemen is? Jezus had een plan om zelfs ons grootste Jericho in te nemen, maar tot Zijn eer en niet tot de onze. Hij wil eerst de obstakels wegnemen en dan samen met ons onder het juk kruipen, een goed voorbereid veld omploegen of het onmogelijke doen, en een grote vijand verslaan. Als Hij samen met ons het juk draagt, hoeven wij ons geen zorgen te maken – integendeel, we zullen ons verbazen hoe eenvoudig de overwinning komt.

Jezus- vieringen

Noord-Londense chapters

Meer dan tweehonderd mensen kwamen op vrijdag 18 april bijeen in Wylotts Centre in Potters Bar (Noord-Londen) om het getuigenis te horen en de visie van de FGBMFI te delen. Onder meer Arthur White, momenteel Brits en Europees kampioen gewichtsheffen, en Gary Guillon, regionaal directeur Zuid-Oost Engeland van de FGBMFI, gaven getuigenissen.

De avond, die ook een gezamenlijk buffet omvatte, was ontspannen, vrolijk en gezalfd. De muziekgroep *The Sound of One Accord* leidde de lofprijzing. De hele avond was een goed samenhangend geheel, onder leiding van Frank Pratt. Er kwamen velen naar voren voor bediening, en ook sommigen voor bekering, en de meesten vroegen wanneer de vol-

gende bijeenkomst zou zijn.

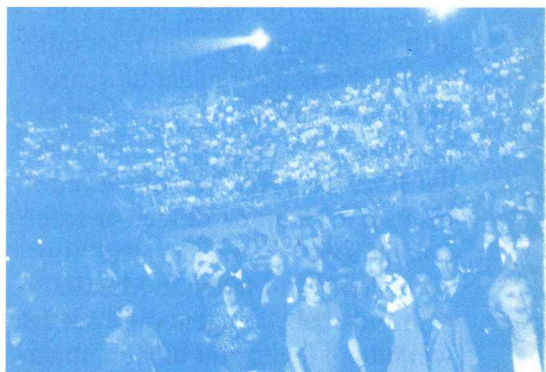
Plaatselijke kerken hadden uitnodigingen gekregen, en leden die kwamen, werden bijeengebracht in eenheid en werden gezegend door de bediening en de visie de gedeeld werd. De regio-Londen overweegt meer van dergelijke bijeenkomsten te houden om relaties tussen chapters en kerken op te bouwen, en om de FGBMFI-visie en onze visie inzake campagnes overal te verspreiden.

Parijs

1-4 mei 1997

door Chris Chamberlain,
Chapter Milton Keynes (UK)

Sinds ik in 1979 bij de FGBMFI kwam, heb ik een aantal conventies bijgewoond, maar dit was verreweg de grootste! Dit gebouw is de grootste conferentiezaal in Frankrijk, en onze Franse FGBMFI heeft een prachtwerk verricht door busladingen vol met mensen vanuit het hele land bijeen te brengen. De organisatie zowel als de catering

was voortreffelijk.

Hoewel ik alleen was gekomen, heb ik me die drie dagen niet alleen gevoeld. Verschillende keren vroeg ik de Heer ervoor te zorgen dat ik de juiste persoon zou ontmoeten, en telkens verhoorde Hij dat! Ik lunchte – een uitstekende verpakte maaltijd – samen met Jean-Paul uit Straatsburg. Ik ben zijn adres kwijtgeraakt, maar hij heeft me inmiddels een briefkaart gestuurd. Verschillende mensen vertelden dat ze John Wright hadden gezien, maar mij is het niet gelukt hem te pakken te krijgen. Maar ik ontmoette onverwachts Rodney Radcliffe, en we lunchten samen met een dame uit de Elzas, die ons, in het Engels, vertelde hoe de conventie georganiseerd was.

Er was een reeks heel goede getuigenissen van allerlei soorten mensen – variërend van Charles Whitehead, een Engelse katholieke zakenman, tot Carl Lewis en Leroy Burrell, die duidelijk overkwamen via een video-satellietverbinding vanuit Houston, en een Bretonse visser, die Jezus vroeg om in zijn leven te komen toen zijn boot bijna op de rotsen sloeg nadat de schroef in het net verstrikt was geraakt. Het hoofdthema van de conventie was dat Jezus een plan met ons leven heeft, hoe zwart de dingen er soms ook uit mogen zien. Zo werd bijvoorbeeld van Madeline Manning Mims als baby aangenomen dat ze wel niet in leven zou blijven, maar

in 1976 won ze een gouden medaille in de 800 meter op de Olympische Spelen! Ik zal me deze drie dagen nog lang herinneren!

Nog meer indrukken

door Kevin Hammond,
Chapter Ripon (UK)

Toen ik bij het *Palais Omnisports de Bercy* uit het metrostation kwam, werd ik al geraakt door het geluid van de lofprijzing toen Franse mannen en vrouwen in de open lucht hun getuigenis gaven. Nadat ik wat in Parijs had rondgekeken, vond ik het prachtig om mensen bijeen te zien komen vanuit allerlei verschillende achtergronden en landen, en te zien hoe ze allemaal getuigden van de goedheid van Jezus. Nadat ik had staan luisteren en kijken, ging ik naar mijn hotel terug, waar ik een vriend zou ontmoeten. We keerden terug naar Bercy, lieten ons inschrijven en gingen de conferentiehallen binnen. Het was een enorme hal, maar het was prachtig om te zien hoe zo'n grote ruimte gebruikt werd tot eer van God. In het begin hadden we problemen met de vertaal-koptelefoons doordat we in het verkeerde vak zaten, maar dat probleem was zo opgelost toen we in het juiste vak gingen zitten en we de Engelse vertaling konden horen.

Ook de daaropvolgende twee dagen hoorde we vele getuigenissen van de goedheid van onze Heer en Heiland Jezus Christus. Er is zoveel waar ik dankbaar voor ben tijdens

mijn eerste conventie in het buitenland. Ik wil alle leden en hun echtgenotes aanmoedigen om toekomstige conventies te gaan bijwonen. Het is zo fijn om zoveel verschillende mensen te zien, die allemaal bijeen komen onder de banier die proclameert: „Jezus is Heer” en „Zijn banier over ons is liefde”.

Een handstand in Australië!

Een christelijke dame die met vakantie in Australië was, zocht daar haar schoolvriendinnetje van vroeger op. Toen ze samen over de promenade langs de zee liepen, zei haar vriendin (die inmiddels christen was geworden) ineens dat ze even wilde stoppen om daar op die plaats een handstandje te doen. „Dat kun je niet maken!”, zei de bezoeker. En ze liepen door. Even verder zei haar vriendin weer: „Het idee komt alweer op. Ik moet stoppen en een handstandje doen.” Weer zei haar vriendin: „Dat kan toch niet, met al die mensen eromheen!” Ze liepen weer verder. Plotseling zei haar vriendin: „Het niet goed. Ik moet stoppen en een handstand doen.” Dus keken ze rond naar een geschikte, rustige plaats en vonden een klein dwarsstraatje. Ze liepen er een paar meter in, en haar vriendin deed haar handstandje.

Plotseling hoorden ze boven zich een luid gesnik. Ze keken omhoog en zagen een glazenwasser op zijn ladder staan. Ze hadden niet eens gemerkt dat er een ladder tegen de muur stond. De man kwam naar beneden en kwam naar hen toe, met tranen in zijn ogen. „Wat is er aan de hand?” vroegen ze. Hij vertelde hen dat hij aan het eind van zijn Latijn was en overwoog om zelfmoord te plegen. Maar toen hij de ladder opging, zei hij tegen zichzelf: „Als ik toch eens iemand iets raars zou zien doen, een handstandje bijvoorbeeld, zou ik er nog eens over nadenken en Jezus in mijn leven vragen.” Nou, hij had dat handstandje gezien en hij gaf zijn leven aan Jezus!

Opmerking van de redactie:

Ik herinner me de eerste Britse Conventie in Glasgow in 1978, waar ik Trevor Dearing hoorde spreken over de „dwaasheid van God”. Hij vertelde hoe Hij tegen Abram zei dat hij zijn vaderland moest verlaten, zonder dat Hij hem precies vertelde waar hij heen moest gaan. Toch geloofde Abram God en was hij gehoorzaam. Als resultaat van zijn gehoorzaamheid kreeg Abram een nieuwe naam, Abraham, en beloofde de Heer hem veel zegen. Soms vraagt de Heer ons dingen te doen die volgens ons verstand weinig zin hebben. Dit getuigenis is een prachtig voorbeeld van de vrucht van gehoorzaamheid.

Veertig jaar

Terugkijkend op 40 jaar FGBMFI in Duitsland

Nog niet zo lang geleden vierde ik mijn 70ste verjaardag. De Heer heeft grote dingen voor me gedaan. Ik heb groot ontzag voor Hem. Ik ben dankbaar dat ik in een christelijk gezin ben geboren. Mijn ouders waren lid van een evangelische gemeente, die veel zegen van de Heer ervoer, vooral in Zuid-Duitsland.

Toen ik zeven was, kwam Hitler aan de macht, en toen ik tien was, moest ik bij de Hitlerjugend. Toen ik 17 was, kreeg ik een SS-officier op bezoek, die – zonder succes – probeerde me over te halen om lid van de SS te worden. Kort daarna werd ik opgeroepen voor gewone militaire dienst. Al gauw leerde ik dat het om christen te zijn niet voldoende was om in een christelijk gezin geboren te zijn. Ik moest op die jonge leeftijd al een beslissing nemen dat ik voor Jezus wilde leven.

Stuurt u gerust berichten in over hoe God in uw chapter werkt, zodat anderen erdoor bemoedigd kunnen worden. U kunt uw berichten sturen naar Huug Hahn, Braak 48, NL-5501DK Veldhoven; tel. (0031)(0)40-2300161; fax (0031)(0)40-2300163; e-mail hhahn@worldaccess.nl

Tijdens de oorlog liet God toe dat ik gevangen werd genomen en in een Engels krijgsgevangenenkamp terecht kwam. Ik kreeg toestemming om op een boerderij in de omgeving te werken en contact met de boeren te hebben. Daar leerde ik vloeiend Engels spreken, en ik kon er ook in de Bijbel studeren. Na drie jaar kreeg ik toestemming om weer naar huis te gaan.

Een aantal jaren later, in 1957, nadat ik was getrouwd en zelf een gezin had, woonde ik een christelijke conferentie in Karlsruhe bij. Daar ontmoette ik twee Amerikaanse zakenlieden, Demos Shakarian en zijn vriend, Miner Arganbright. Terwijl Demos met me sprak, voelde ik me alsof er een „stroom van levend water” uit hem voortkwam. Ik kreeg veel belangstelling voor deze fellowship – de Full Gospel Business Men’s Fellowship International. Demos haalde een lidmaatschapskaart tevoorschijn, tekende hem en gaf hem aan mij. Voor zover ik weet, was ik het eerste lid van de FGBMFI in Duitsland. Inmiddels zijn we veertig jaar verder, en ik kan zien dat dit Gods plan voor mijn leven was.

Toen Demos me later vroeg om lid te worden van het hoofdbestuur in Amerika, wilde ik dat niet. Toen hij erop aandrong, gaf ik toe en zegde voor één jaar toe. Dat werd acht jaar. Daardoor werd ik de eerste leider van het Europese bestuur in Brussel. God heeft specifieke en

individuele plannen voor het leven van ieder van ons. Ik ben God zo dankbaar dat ik Hem heb kunnen dienen in de FGBMFI. Er zijn nu 100 chapters in Duitsland, die allemaal worden geleid door trouwe en hardwerkende mannen. Aan God alle eer en glorie!

Toen ik op mijn 65ste besloot om niet langer de Duitse vertegenwoordiger in het Europese bestuur te zijn, kon ik deze taak overdragen aan Ulrich von Schnurbein. Het werk gaat door – het Evangelie delen met mensen die misschien niet in een kerk zouden komen, maar wel naar een diner, waar ze het Goede Nieuws te horen krijgen van een andere zakenman.

Kwetsbaar

Maureen Warwick, Bournemouth, UK.

Mijn ouders wilden een zoon, maar ze kregen mij. Ik groeide op zonder gevoel voor mijn eigen identiteit. Ik werd nooit geknuffeld en kreeg nooit een zoen van mijn vader of moeder. Ze wisten niet hoe ze liefde moesten overbrengen. Hoe zouden ze dat ook kunnen? Ze hadden zelf ook nooit liefde ervaren. Mijn hart was vervuld van haat. Ik voelde me niet geliefd en niet gewenst. De nachtelijke ruzies en zelfs geweld maakten dan ik er een hekel aan had om naar bed te gaan. Er gebeurde veel waar ik me aan stoorde.

Ik groeide erg eenzaam, onzeker en kwetsbaar op. Door mijn gevoel van verwerping ging ik op mijn zestien-

de al relaties aan, op zoek naar liefde. Ik vond dat het onmogelijk was dat iemand van mij hield. Overtuigd dat er iets niet met me in orde was, trachtte ik diverse keren zelfmoord te plegen.

Maar toen gebeurde er iets wat ik nooit meer zal vergeten. Mijn ouders kwamen me ineens opzoeken, en ze waren veranderd! Er straalde een liefde van het af die ik nog nooit had gezien! Ze zeiden dat ze hun leven aan Jezus Christus hadden gegeven. Ik dacht dat ze gek waren geworden en vroeg hen te gaan. De week daarop was ik bij hen thuis. Er was ook een vriend van hen. Hij vertelde me hoe Jezus je leven kan veranderen als het Hem maar toelaat.

Die dag vroeg ik Jezus in mijn leven. Voor het eerst van mijn leven voelde ik vrede. Mijn leven is nu veranderd. God maakt er nu zo'n groot deel van uit. Hij gaf me de kracht om degenen lief te hebben – en hen te vergeven! – die me misbruikt hebben. Hij heeft me liefde voor mijn ouders gegeven zoals ik die nog nooit gevoeld heb. Maar bovenal heeft Hij me hoop voor de toekomst gegeven. Uit Gods Woord, de Bijbel, weet ik dat Jezus Christus me liefheeft met een onvoorwaardelijke liefde. Hij accepteerde me precies zoals ik was en genas mijn gebroken hart. Datzelfde kan Hij ook voor u doen! U hoeft niet te wachten totdat u denkt dat u goed genoeg bent. Hij accepteert u zoals u bent.

Deze ruimte was gereserveerd voor uw getuigenis. Maar dan had u het wel moeten insturen naar Huug Hahn, Braak 48, 5501DK Veldhoven, Nederland;
tel.: (0031)(0)40-2300161,
fax: (0031)(0)40-2300163,
e-mail: hhahn@worldaccess.nl

**Denk aan het
publicatieteam.
We hebben uw
voorbede nodig!**

Outreach Agenda

- 13-16 november 1997:** Canadese Nationale Conventie, Edmonton, Alberta.
17-23 november: Kniebis (Zwarte Woud), Duitsland. Seminar over innerlijke genezing en geestesgaven.
16-18 januari: Mannenkamp voor Georgia (USA).
17-21 februari: Wereldconventie in Manila (Filippijnen).
Mei 1998: Jubileum 50 jaar Israël.
Airlifts 1997: November: Jemen, Israël en Jordanië • december: Noord-India.

Inlichtingen over bovengenoemde activiteiten (tenzij anders vermeld): FGBMFI Europa, Postbus 49, Leuven-3, België, tel. (0032)(0)16-207944, fax (0032)(0)16-207931, of e-mail 100444.1300@compuserve.com.

Wij stellen het op prijs als u uw activiteiten tijdig (ten minste zes maanden van tevoren) doorgeeft aan *Huug Hahn, Braak 48, NL-5501DK Veldhoven*; tel. (0031)(0)40-2300161, fax (0031)(0)40-2300163, e-mail: hhahn@worldaccess.nl, zodat ze in deze agenda kunnen worden opgenomen. Vermeld er desgewenst ook bij of u ze ook graag in buitenlandse edities van *Vision* gepubliceerd zou willen hebben.

Als u wilt bijdragen aan een of meer van bovengenoemde buitenlandse activiteiten, neemt u dan contact op met het Europese Kantoor. U kunt bij uw giften desgewenst een speciale bestemming vermelden. De behoefte is groot en elke bijdrage is welkom.

Wilt u bidden voor de jubileumvieringen in Israël in mei 1998 (50-jarig bestaan van de staat Israël)?

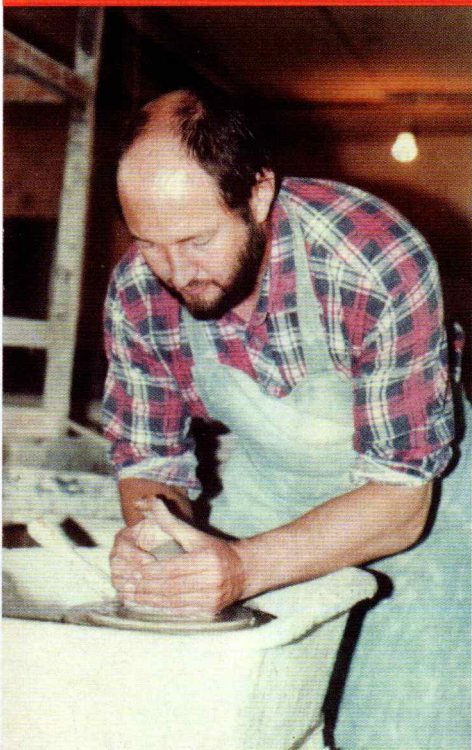

gedachten verzonken. Alex vroeg me of ik voor hem een opdracht wilde uitvoeren aan zijn huis. Ik ontdekte dat het vlak achter het *Paisley Museum* lag, waar ik destijds een eerste doorbraak had meegeemaakt als pottenbakker.

Wat me zo bezig hield bij Alex' voorsoep, was het feit dat alleen hij en zijn zoon in de glazenwasserij werkten en dat ze zich toch zo'n overvloedige levensstijl konden permitteren. Ze hadden iets wat ik miste. Ik vroeg of ik eens een bijeenkomst van die Fellowship mocht bijwonen in Paisley. Ik herinner me dat ik die avond moest denken aan een forel, die duizenden kilometers ver de oceaan in zwemt en

uiteindelijk terugkeert naar de rivier waar hij geboren is. Ineens gaf iemand een profetie dat het leven van een christen was als een vis die de rivier opzweemt naar de plaats waar hij kuit gaat schieten. Uiteraard dacht ik dat dit een soort gedachtenlezen was. Even later vertelde de spreker dat hij een van de grootste bandieten was geweest. Als er bij hem in de buurt problemen waren, zocht de politie de verdachte eerst bij hem. Hij zag er nu respectabel uit en was duidelijk veranderd. Vervolgens riep hij iedereen op om zijn hand op te steken die het beste advies voor zijn leven wilde ontvangen – mijn hand ging onmiddellijk de lucht in. Hij vroeg die mensen naar voren te komen.

Was het een toverboek?

Een wonder in Moffat

De bekende zingende pottenbakker uit Moffat, Gerry Lyons, beweert dat zijn leven gered is door een wonder. De 52-jarige voormalige operazanger maakte dit bekend kort voordat zijn nieuwe cassette met een selectie van populaire liedjes werd gelanceerd. Als wedergeboren christen werd hij door zijn ervaringen geïnspireerd om dit album te maken, zo zegt hij.

Hij vertelde aan de *Dumfriesshire Newspapers*: „Ik voelde me al een tijdje niet goed en in het ziekenhuis werd geconstateerd dat mijn hart er slecht aan toe was. Ze waren eerlijk en vertelden me dat mijn hart beschadigd was en dat ze er niets aan konden doen...” Hij zei: „Het was een eenvoudige daad van geloof zoals in de Bijbel staat, maar daardoor kreeg ik de kracht om te bidden. Ik wist onmiddellijk dat God me zou helpen.”

„Ik ben daarna nog verschillende malen onderzocht en ze konden niet verklaren waarom mijn gezondheid zo dramatisch verbeterd was. Het was een wonder. Voordien kon ik niet snel lopen zonder pijn te voelen... nu kan ik een niet te hoge berg van beneden tot boven beklimmen.

Voor ik het wist, stond ik op en ging met de anderen mee naar voren.

Toen ik voorin stond, week alle verlegenheid van me. De mannen vroegen me of ik bereid was te erkennen dat ik voor God een zondaar was en dat ik berouw had. Ik zei ja. Ik vroeg de Heer God ook in mijn leven te komen. Alex en zijn vrouw leerden me later om de Bijbel te lezen en regelmatig naar een goede kerk te gaan. Sindsdien leek het wel of andere christenen uit het niets tevoorschijn kwamen om me te helpen.

Een paar weken later zat ik me 's avonds af te vragen naar welk TV-programma ik zou gaan kijken, toen ik ineens een boek bij de poot van mijn stoel zag liggen. Toen ik het oppakte, zag ik tot mijn verbazing dat het een Bijbel was. Ik herinnerde me Alex' advies en sloeg hem open. De woorden kregen betekenis voor me – het leek zo knap en zorgvuldig geschreven. Een andere keer, toen ik zat na te denken over de betekenis van liefde, viel mijn oog toevallig weer op de Bijbel en ik pakte hem. Ik sloeg hem open en tot mijn verbazing zag ik meteen de

woorden: „De liefde is lankmoedig, de liefde is goedertieren, zij is niet afgunstig, de liefde praalt niet, zij is niet opgeblazen” (1 Kor. 13:4). Was het een toverboek? Nee, maar al gauw ontdekte ik dat het Gods zachte hand in mijn leven was die toonde dat Hij echt om me gaf.

Nog geen jaar later ontdekte ik dat een pijn in mijn borst een teken was dat mijn hart niet in orde was. De dokter kon niets anders doen dan pijnstillers geven. Maar toen medechristenen op een avond voor me baden, genas ik meteen.

Ik sta bekend als de Zingende Pottenbakker, en mijn bandjes met gewijde muziek worden gekocht door mensen uit de gehele wereld die naar mijn winkel komen, en ik kan hen vertellen over de beroemdste „Pottenbakker” van allemaal, die me alles heeft geleerd wat ik weet. De Heer heeft me gebruikt om duizenden te bereiken en hen tot Hem te leiden als de goddelijke Genezer. Uiteindelijk heb ik toch vrede en vreugde gevonden – het geluk waar ik van kinds af aan naar verlangde. Jezus is inderdaad het antwoord op al onze problemen. ●

Opera

Voordat hij naar de kunstacademie ging, studeerde Gerry, een getrainde operazanger, in Rome voor priester. Hij combineert zijn commerciële werkzaamheden met zangoptredens in Groot-Brittannië en overzee. De cassette *Gerry Lyons sings the Gospel* verschijnt binnenkort.

EEN PERSOONLIJKE RELATIE

Bij het lezen van het blad *Stem* heeft u zich misschien afgevraagd of u ook zo'n relatie met God zoudt kunnen krijgen als waarover hier verteld wordt. Om die te krijgen, moet u het volgende doen.

EN NU?

1 Erken tegenover God dat u egoïstisch geleefd hebt en dat u, door Hem niet als Heer van uw leven te eren, gezondigd hebt en gescheiden bent van Hem. „Want allen hebben gezondigd en derven (missen) de heerlijkheid Gods” (Romeinen 3:23).

2 Bekeer u door u tot God te wenden en vergeving te vragen voor uw vroegere zonden en vraag Hem u te helpen te leven zoals Hij dat wil. „Als gij u niet bekeert, zult gij allen evenzo omkomen” (Lukas 13:3).

3 Geloof dat Jezus de Zoon van God is en dat Hij, toen Hij aan het kruis stierf, uw zonden op zich heeft genomen opdat u vergeving van God zou kunnen ontvangen. „Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe” (Johannes 3:16).

4 Belijd dat u Jezus wilt aannemen als uw Verlosser en Heer van uw leven. „Want indien gij met uw mond belijdt, dat Jezus Heer is, en met uw hart gelooft, dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult gij behouden worden” (Romeinen 10:9).

Als u hier zorgvuldig over hebt nagedacht en u wilt deze belangrijke stap nemen, bid dan hardop het volgende: „Heer, ik ben ervan overtuigd dat ik een zondaar ben en dat ik daardoor op weg ben naar de ondergang. Ik geloof in mijn hart dat Jezus, Uw Zoon, gestorven is voor alle zondaars, mijzelf inbegrepen, en Zijn bloed vergoten heeft om mijn zonden af te wassen. Ik belijd dat Jezus mijn Verlosser en de Heer van mijn leven is, en ik dank U voor uw geschenk: het eeuwige leven. Ik vertrouw er nu op dat U me helpt om zo te leven als U het wilt.”

Vertrouw niet op uw gevoel als bewijs dat God u geaccepteerd heeft. Gevoelens zijn veranderlijk, maar uw nieuwe relatie met God is gebaseerd op Zijn beloften (Romeinen 10:3). Schaam u niet om anderen te vertellen over uw relatie met Jezus (Mattheüs 10:32). Neem dagelijks de tijd om te bidden en de Bijbel te lezen (1 Petrus 2:2; Psalm 37:4; Romeinen 8:14). Wanneer u deze belangrijkste van alle beslissingen hebt genomen, laat ons dat dan graag weten.

✉ ALS U CONTACT WILT OPNEMEN MET HET STEM-TEAM ✉

Nederland: FGBMFI Nederland, Braak 48, 5501 DK Veldhoven; tel. 040-2300161; fax 040-2300163; e-mail hhahn@worldaccess.nl • **België en andere landen:** FGBMFI Europa, Postbus 49, B-3000 Leuven 3, België; tel. (0032)(0)16 207944; fax (0032)(0)16 207931; e-mail 100444.1300@compuserve.com

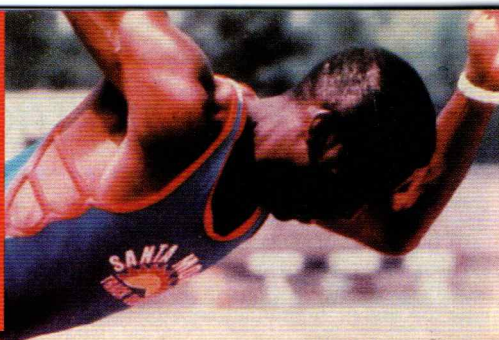
- Ik wil u meedelen dat ik besloten heb om Jezus Christus te volgen. Zend mij a.u.b. het boekje *Nu u Christus hebt ontvangen*.
- Zend mij a.u.b. informatie over de FGBMFI.
- Zend mij a.u.b. nadere inlichtingen over het lidmaatschap van de FGBMFI.

Naam en adres (in blokletters s.v.p.):

Beter dan goud

Joe DeLoach, Houston, Texas

Op twintigjarige leeftijd won Joe DeLoach zijn eerste Olympische gouden medaille op de 200 meter. Een van de mannen die hij versloeg, was de zesvoudig Olympisch kampioen Carl Lewis, die hem talloze basisbeginselen van de atletiek had geleerd.

De tribunes zaten vol met atletiekfans, die discussieerden over de verwachte confrontatie tussen het 4-maal-100-meter estafetteteam van Bay City en het aloude West-Columbia. In mijn juniorentijd had ons team een reputatie opgebouwd dat we de laatste tien meter inhaalden als ik een laatste sprint deed naar het lint. Maar die dag zou de verwachte kans vervliegen dat we tot de regionale en staatswedstrijden zouden doordringen – en het was mijn schuld. Terwijl ik naar de man naast me keek, die ook een spurt inzette, verloor ik mijn concentratie en miste ik de hand van mijn teamgenoot. Mijn beste vrienden hadden erop gerekend dat ik het halen zou, en ik had hen teleurgesteld. Hoewel ik doorging en het districtsrecord voor 200 meter op mijn naam zette, was het een lege overwinning. Ik ging gebroken naar huis.

Eerder die dag had ik geworsteld met vragen over leven en dood, toen ik de

begrafenis bijwoonde van mijn meestgeliefde oom. Daar hij verderop in hetzelfde blok woonde, waar hij en mijn vader een samen een carrosseriebedrijf hadden, speelde ik meer bij mijn neefje in de tuin dan bij ons thuis. Zonder dat ik het in de gaten had, was ik van God verwijderd geraakt, die mijn eerste liefde was. Voetbal en atletiek hadden geleidelijk mijn kerkbezoek en mijn bijbelstudie doen verminderen.

De gebeurtenissen van die week hadden me nogal ootmoedig gemaakt. Dus toen er de zondag na de begrafenis van mijn oom in de kerk een oproep werd gedaan voor mensen die gebed wilden, liep ik snel naar voren. Voordat ik wist wat er gebeurde, lag ik op de grond, met mijn handen omhoog, te bidden in een nieuwe taal. Toen ik opstond, wist ik dat ik mijn leven op God moest richten. Sport en muziek waren goede activiteiten, maar ik zou ze nooit meer mijn rela-

„...die dag zou de verwachte kans vervliegen dat we tot de regionale en staatswedstrijden zouden doordringen – en het was mijn schuld.”

tie laten overschaduwen met de Enige waar het werkelijk om ging. Voor mij als jongste uit een gezin van 13 kinderen in een dorpje in Texas was het interessant om te zien hoe God schijnbare tegenslagen in het leven gebruikte om mijn gebeden te verhoren.

Ik had een broer en elf zusters. Dus zoals u zich kunt voorstellen, konden we ons allerlei fraaie kleding en andere luxe niet veroorloven, die klasgenootjes wel hadden. Ook wist ik dat er vele andere culturen waren dan alleen Bay City, maar door ons geldgebrek konden we ze niet met eigen ogen gaan zien. Dus was een van mijn gebeden: „God, laat U me alstubielt de wereld zien.”

Ik wilde ook naar de Universiteit van Houston en Olympisch kampioen worden. Ik had nooit gedacht dat God achter de schermen bezig was om al deze verzoeken te honoreren. Dat kwam doordat Zijn antwoorden vaak vergezeld gingen van zeer ongebruikelijke omstandigheden. Bijvoorbeeld doordat ik ‘receiver’ werd van ons staats-voetbalteam, verwachtte men dat ik in aanmerking zou komen voor een voetbalbeurs. Maar ik verklaarde dat ik atletiek wilde doen op de universiteit. Toen coach Tom Tellez dat hoorde, kwam hij de volgende dag bij ons thuis langs met Carl Lewis en de winnaar van de zilveren medaille Kirk Baptiste.

Als iemand als Carl, die viermaal goud heeft gewonnen, in een klein dorp verschijnt, dan haalt dat de krantekoppen. Wat we ons geen van allen realiseerden,

was dat Carl, hoewel hij niet was afgestudeerd, beschouwd werd als een afgestudeerde van de Universiteit van Houston en dat zijn bezoek in strijd was met de recruiteringsregels van de NCAA.

Zodoende was mijn droom om in het atletiekteam van de Universiteit van Houston te lopen, binnen twee dagen vervlogen. Eerst verklaarde de Southwest Conference dat ik daar niet uit mocht komen, hetgeen gevolgd werd door een blijvend verbod van de NCAA.

Na veel zelfonderzoek en gebed besloot ik om toch naar de universiteit te gaan. Ik wist dat wanneer ik niet gelukkig was, dit mijn academische en atletische prestaties zou ruïneren. Ik had nooit gedacht wat een strijd dat zou geven om naar Houston te gaan. Ik dacht dat ik de wedstrijden gewoon kon bijwonen als onofficiële supporter. Maar de NCAA verbood me zelfs om met het team op stap te gaan. Uiteindelijk heb ik tijdens mijn eerste studiejaar bij de atletiekclub van Houston gelopen, met sterren als Calvin Smith en Lewis. Ik heb daar niet alleen veel geheimen van de competitie geleerd, maar onze eerste buitenlandse

reis dat jaar was naar Hongarije.

Maar inplaats van dat ik de Heer prees, betreurde ik het dat ik niet in het universiteitsteam kon uitkomen. Ook schatte ik het niet naar waarde dat ik met het prijzengeld dat ik won, een fonds kon oprichten, doordat ik niet onder de financiële beperkingen viel die voor student-atleten golden.

Uiteindelijk heeft de Heer bewerkstelligd dat ik toch voor het universiteitsteam kon lopen, doordat zij in beroep gingen en de NCAA zijn oorspronkelijke beslissing herzag. Ik liep de 100 en 200 meter, en ook de 4-maal-100-meter estafette. De training die ik dat eerste jaar kreeg toen ik niet in het universiteitsteam mocht uitkomen, bleek een belangrijke stimulans te zijn toen ik in 1988 voor de gouden medaille op de Olympische Spelen uit-

kwam – bijvoorbeeld het versnellen op bepaalde punten van de race, en hoe je je tempo aanhoudt als je lichaam niet sneller kan.

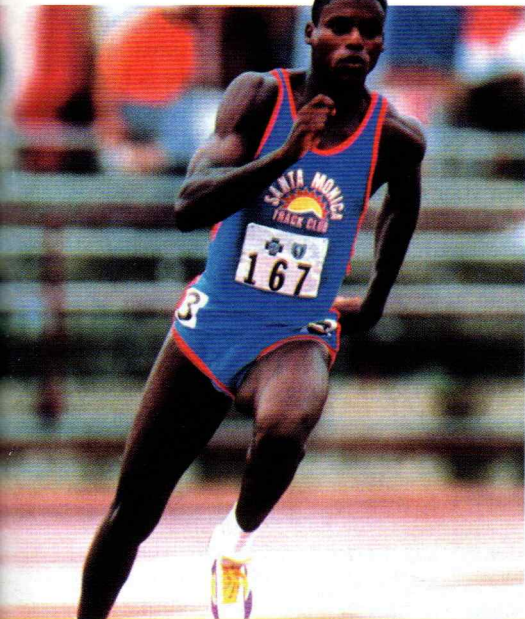
Tegenwoordig heb ik vaak het voorrecht om tegenover grote groepen jongelui van mijn geloof te getuigen en hen te bemoedigen gezond te leven zonder drugs. Ik vertel hen dat mijn gouden medaille daarginds in Houston op een plank stoffig ligt te worden.

„Ja, God heeft me gezegend met een groot talent, en ik heb een gouden medaille gewonnen,” vertel ik hen. „Maar ik heb er niets aan om er nog meer te verdienen, en dan te sterven en niet naar de hemel te gaan. Je ziel is het belangrijkste wat er is in het leven. De Bijbel leert dat als je de hele wereld wint maar je ziel verliest, je niets hebt.” ●

Joe DeLoach met leiders van de FGBMFI op de Franse conventie in Parijs-Bercy

Carl Lewis

Carl Lewis, een van mijn instructeurs, speelde een grote rol in mijn ontwikkeling. Hij is zo zorgzaam en zichzelf gevend dat hij me succes wenste voor de 200 meter op de Olympische Spelen, en dat hij me toen ik gewonnen had, omhelsde met de woorden: „Je hebt het prima gedaan. Ik ben trots op je!”

Vroeger kon ik nooit zo'n hoffelijkheid opbrengen tegenover een tegenstander, maar dit christelijke blijk van liefde was een voorbeeld dat waard was om nagevolgd te worden. Er zijn nog veel meer belangrijke mensen in mijn leven geweest: liefhebbende ouders, een broer en zusters die me inspireerden om mijn best te doen in atletiek, voorgangers en leraren die me op de rechte weg hielden, en trainers zoals Marshall Brown en Tom Tellez, die me tot grotere hoogten aanzetten.

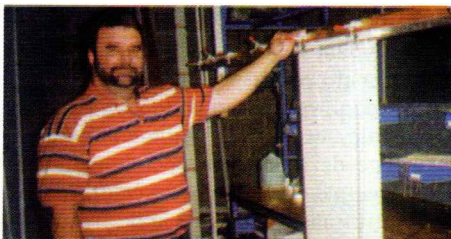
Na de Olympische Spelen heb ik de taak op me genomen van vice-voorzitter van de afdeling atletiek van de *Lay Witnesses for Christ*.

Aangeraaakt door kracht

Joe Buchanan

Ik was ervan overtuigd dat ik toch nooit zo zou kunnen leven als God verlangde, en dus begon ik een hels leven te leiden. Mijn hart was verhard door jaren van verwerping en misbruikt worden. Ik zocht troost in drugs en alcohol. In drie maanden tijd voelde en hoorde ik drie maal het levensechte geschreeuw van angst van mensen in de hel. Telkens weer zei God tegen me: „Dat is waar je de eeuwigheid zult doorbrengen als je nu zou sterven.”

Niet lang na mijn laatste visioen ontmoette ik een meisje dat met me over Jezus begon te praten. „Ik heb dat christelijke gedoe al geprobeerd, en het werkt niet,” spotte ik. „Dat komt omdat je religie probeerde, en niet Jezus,” antwoordde ze. Hoewel ik niet open stond voor haar uitleg, beloofde ik haar op te bellen.

Niet lang daarna ontdekte ik tot mijn schrik dat zeven van mijn oude vrienden dood waren – gedood in een straatgevecht. Op dat moment besloot ik het nog eens met God te proberen. Ik ging met mijn nieuwe vriendin mee naar een bijeenkomst waar een evangelist zou spreken. Terwijl hij sprak, voelde ik hoe God tegen me zei: „Dat is wat je al zo lang zoekt.” Na er goed over nagedacht te hebben, vroeg ik God of hij in mijn leven wilde komen, me wilde vergeven en veranderen.

Sindsdien heb ik ontdekt dat, hoewel de problemen niet verdwijnen als we Jezus aannemen, ik ze met Gods hulp kan overwinnen. ●

Russisch roulette

Kim Goh, Totley, Engeland

Hij sprong uit een rijdende auto bij ruim 110 km/h en wandelde weg alsof er niets gebeurd was. Hij sprong van het dak van een Londense bus en was zo goed als ongedeerd. Hij speelde Russisch roulette zonder enige angst.

Iemand die zulke dingen doet, moet wel onder goddelijke bescherming staan. Kim Goh vindt dat zeker. Terugziend op zijn 46 jaren, kan hij duidelijk zien hoe de Heer hem in veel moeilijke situaties beschermd heeft en hem daar gebracht heeft waar hij nu is. Geboren in Singapore als kind van een atheïstische vader en een boeddhistische moeder, was hij een onwaarschijnlijke kandidaat voor een christelijk leven. Hij mocht met een vriendje mee naar de zondagsschool van een plaatselijke pinkstergemeente, wat hij erg fijn vond, vooral vanwege de vele kleine beloningen voor het regelmatig komen en voor klusjes zoals grasmaaien rond de kerk, traktaatjes uitdelen en de voorganger met verschillende dingen helpen. Het was allemaal heel leuk. In die tijd gaf hij heel eenvoudig zijn leven aan Jezus.

Maar zijn leven thuis was bepaald niet zoals het had kunnen zijn, hoewel het wel stabiel was. Eigenlijk was het veel te gedisciplineerd en Kim kreeg regelmatig slaag voor kleine foutjes. Zijn moeder sloeg hem totdat ze niet meer kon, en dan nam zijn vader het over. Toen hij eens naar het plaatselijke afhaalrestaurant was gestuurd en iets meebracht waar azijn in zat – zijn vader had een hekel aan azijn – werd hij bij wijze van straf gedwongen alles op te eten.

Door dit overmatig strenge regime en de

toenemende onenigheden met zijn vader liep Kim uiteindelijk weg van huis. Van nature gezegend met een zakelijke scherpzinnigheid, kon hij gemakkelijk snel veel geld verdienen, vooral in het commerciële milieu van Singapore met zijn talloze kansen voor mensen met een flair voor ondernemerschap. Maar met zijn nieuwgevonden onafhankelijkheid raakte hij helaas al gauw in kwalijke praktijken verstrikt – drinken, gokken, vechten en vrouwen. Hij had niet meer dat gevoel van veiligheid dat hij van vroeger kende en begon alle gevoel voor een doel in zijn leven te verliezen. Hij ontwikkelde een onweerstaanbare drang om steeds verder te gaan, op zoek naar iets.

Vol van woede, wrok en rebellie tegen het gezag, voelde Kim een diepe knagende honger die moeilijk te beschrijven was. Wat er nog het dichtste bij kwam, was een verlangen naar een soort persoonlijke vervulling.

Het kwam van kwaad tot erger. Eenmaal in Groot-Brittannië aangekomen, raakte hij betrokken bij een aantal verkeerde zaken. Hij kwam terecht bij de beruchte *Triads*, waar hij tot in de hoogste rangen opklom. Al gauw raakte hij verwickeld in fraude en bedrog op grote schaal. Tenslotte werd hij gearresteerd, berecht en gevangen gezet.

Op zijn derde dag in de gevangenis in Hull, waar hij een deel van zijn straf moest uitzitten, stond hij voor de douche op zijn beurt te wachten toen de Heilige Geest op een indrukwekkende manier over hem. Een stem zei: „Het wordt tijd dat we eens praten” Kim was helemaal van streek door deze ervaring, en voor hij het wist zat hij geknield in het douchehokje en schreeuwde het uit van berouw. Zijn medegevangenen kwamen op het geluid af en riepen: „Wat ben je aan het doen?” Hij antwoordde: „Ik praat met God.” Ze dachten dat hij gek was!

Dat was het keerpunt in Kims leven. Hij besloot om van toen af aan helemaal voor

God te leven. Hij was vervuld van dankbaarheid dat zijn hemelse Vader hem niet had losgelaten maar hem nog steeds liefhad en beschermde en hem uiteindelijk tot Zich terugbracht. Hij voelde dat geen offer nu te groot zou zijn om Gods liefde terug te betalen.

Na verloop van tijd ervoer Kim Gods roeping om voltijds voorganger in een Methodistengemeente te worden. Binnen 18 maanden nam hij een baan aan als koster. Daar hoorde een woning bij, en na een tijdje werd hij volledig erkend als plaatselijk voorganger.

Lunchen & Luisteren

Kim voelde zich door God geleid om naar het *Cliff College* in Sheffield te gaan, waar hij met succes een eenjarige opleiding volgde in bijbelstudie en evangelisatie. Daar leerde hij ook Mary kennen, die drie jaar later zijn vrouw werd. Samen met een vriend exploiteert hij een Chinees restaurant in Sheffield. Daar kon hij een reeks lunchbijeenkomsten houden onder de titel „Lunchen & Luisteren”. Bezoekers kunnen vrienden meebrengen om te genieten van een Chinees buffet en daarbij een spreker de boodschap van het evangelie te horen uitleggen op een eenvoudige maar uitnodigende wijze.

Hij werd een populair predikant en veelgevraagd spreker bij diners, niet alleen in Sheffield, maar ook daarbuiten. Kim erkent dat hij ondanks zijn grote vooruitgang in het christelijk leven, nog veel te leren heeft. Maar hij is volkomen afhankelijk van Jezus om door alles heengeleid te worden wat op zijn weg komt en om zijn toekomst naar Zijn doel te leiden.

WIE ZIJN WIJ?

De *Internationale Gemeenschap van Volle-Evangeliezakenlieden* (Full Gospel Business Men's Fellowship International, *FGBMFI*) is een internationale gemeenschap van christen-zakenlieden, met als doelstellingen:

1 Mannen tot God te roepen door te getuigen van Gods aanwezigheid en kracht in de hedendaagse wereld, door middel van de boodschap van het totale evangelie voor de totale mens.

2 Mannen overal ter wereld de gelegenheid te bieden voor christelijke gemeenschap onder de ene banier van hun ervaringen in Jezus Christus, en hen op te bouwen zodat zij verfrist en vernieuwd naar hun eigen kerken kunnen teruggaan. De *FGBMFI* is zelf geen kerk of secte. Zij heeft dan ook geen voorgangers of priesters en richt ook geen kerken op.

3 Een grotere mate van eenheid te bevorderen onder alle christenen.

STEM no.976

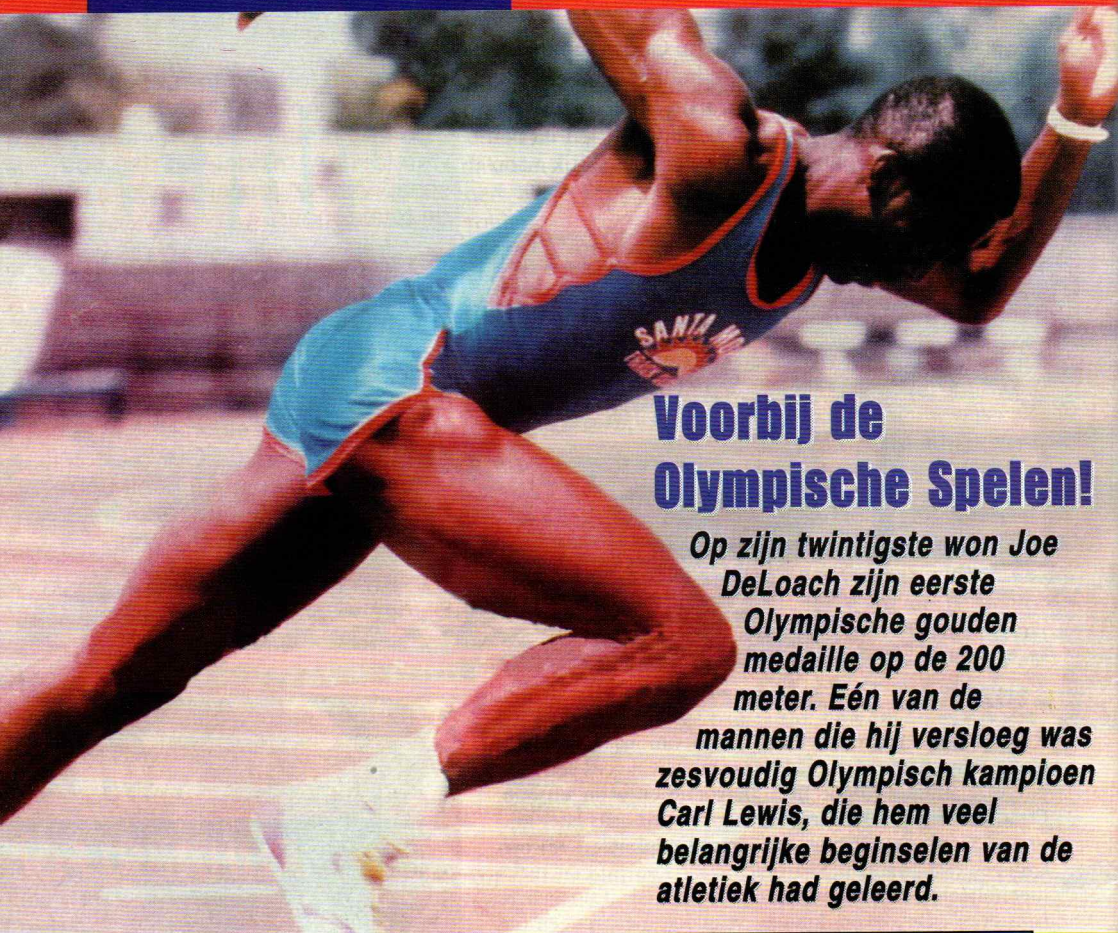
Dit is één van de 28 talen waarin het blad Stem door het internationale kantoor van de FGBMFI wordt uitgegeven. Postbus 49, B-3000 Leuven 3, België; tel.: (0032)(0)16 207944; fax: (0032)(0)16 207931 e-mail: 100444.1300@compuserve.com

PUBLICATIES Hoofdredacteur: Blair Scott, E-Mail: 100444.1300@compuserve.com
Directie internationale publicaties: Jerry Jensen, Blair Scott. – **Assistent:** Donato Anzalone.
Graphics: Intl. Graphics & Design. – **Art:** Jean-Claude Duviella. **Redacteur Nederland en Vlaanderen:** Huug Hahn, tel. (0031)(0)40 2300161, fax (0031)(0)40 2300163, e-mail: hhahn@worldaccess.nl

*Internationale Gemeenschap
van Volle-Evangeliezakenlieden*

Voorbij de Olympische Spelen!

Op zijn twintigste won Joe DeLoach zijn eerste Olympische gouden medaille op de 200 meter. Eén van de mannen die hij versloeg was zesvoudig Olympisch kampioen Carl Lewis, die hem veel belangrijke beginselen van de atletiek had geleerd.

*Voor nadere inlichtingen kunt u contact opnemen met bovenstaand adres.
Laat dit tijdschrift niet rondslingeren... Geef het aan een vriend!*